

Tale om tre andre Stabe. Da der efterhaanden er mange, som bære Insignierne for at være i Stabene, vil dette kunne bidrage til at forhøje Tallet; men naar man kommer til nærmere Overvejelse af, om der ikke skal være to Admiraler i Stedet for tre, var det dog muligt, at man kunde blive fri for nogle af Stabene, som jeg ikke kan se have noget at gøre. Hvis Ministeriet derimod havde et Admiralitetsraad eller noget lignende af samme Slags som „board of admiralty“, der kunde assistere ved Afgørelsen af de høist væsentlige Organisationsbestemmelser, som udgaa fra Marineministeriet, tror jeg, man vilde komme ind paa en rationellere Løsning af Spørgsmaalet. Det er, synes det mig, ikke tilstrækkeligt, at man har to Kaptajner, eller hvem det nu er; i hvert Tilfælde ved jeg ikke, at der ellers er noget Raad, hvor Marinens væsentligste og største Sager afgøres, ud over dette Par Kaptajner og Ministeren. Jeg synes, at det ogsaa vilde være ganske vart at faa de færende Officerers Raad at høre og deres, som have Betydning i Korpset, forinden man udsender de forskellige Utaas, hvori der staar: „Dette til Efterretning for alle vedkommende“, naar man ser hen til, at Personellet i Korpset, de forskellige Marineofficerer, meget ofte ere ganske uvidende om, at slige Bestemmelser blive tagne. — Med Hensyn til Regnskabsvæsenet, som jo er en meget væsentlig Ting ved Administrationen — det kunne vi alle være enige om ved et saa stort Budget som et paa 7—8 Millioner — tror jeg ikke, at selv den ærede Minister vil anse den nuværende Ordning for egentlig gavnlig. Jeg tror, at den højærede Minister selv vil indrømme, at der kun er et eneste Menneffe i Marinen, som kan finde Nede i Marinens Regnskaber, og selv om der er en Mand under Opvækst, som ogsaa kan faa et Indblik deri, tror jeg dog, at det var heldigt, om man kunde komme bort fra det System, at der er et Anskaffelseskontor og et Regnskabskontor med et stort Personale baade i Ministeriet og ude paa Værftet. Hvis der kom en grundig og radikal Forandring deri, tror jeg, at man vilde spare grumme mange Penge derved.

Til Slut skal jeg tillade mig at omtale Marinens Budget i dets Helhed. Det er jo, som jeg før tillod mig at sige, det, som nærmest har været omtalt og drøftet her i Tinget og i det andet Ting hvert Aar; det er saadan en gammel Traver, som gaar igen, væsentlig uforandret fra Aar til Aar. Naar man ser paa, hvad Marinens Budget er, og hvad det burde være, forekommer det mig, at man faar et vrangt Indtryk af Budgettet som

militært Budget betragtet. Der findes saaledes paa Marinens Budget: Lodsvæsenet med ca. 180,000 Kr., Fyrvæsenet med ca. 1 Million Kr., Bagervæsenet med 114,000 Kr., Søfortarkivet og det meteorologiske Institut med 105,000 Kr., Søtransportvæsenet med 58,000 Kr. Dette sidste staar paa Marinens Budget; jeg vil henstille, om det ikke var rigtigt, at det gik over paa Hærens Budget, fordi jeg tror, at Hæren har mere Interesse i at faa Tropperne over fra Sylland, som Marinen næppe kan føre over, men som Hæren maa være nogenlunde sikker paa at kunne faa over, hvis den ikke vil forlægge dem til Kjøbenhavns Befæstning. Endvidere findes paa Budgettet: under Transportvæsenet 20,000 Kr. til Transportbaade, til Nødboder 70,000 Kr. og i den provisoriske Tid endvidere 80,000 Kr., hvilket tilsammen bliver 1,627,000 Kr., om Aaret. Naar man drager denne Sum fra det hele Budget, vil man omtrentlig have, hvad der bruges til de egentlige Militærubgifter. Man maa dog fra regne de Besparselser, som den lovgivende Forsamling maa anerkende, at der er paa Marinebudgettet, nemlig 100,000 Kr. aarlig, somme Tider 200,000 Kr., og man faar saaledes omtrent 5 Millioner Kr., som Marineministeriets egentlige militære Budget. Naar der skal være Tale om at holde en Marine eller et Søværn herhjemme, forekommer det mig, at dette Budget er saa minimit, at der virkelig vil være al mulig Anledning for de lovgivende Forsamlinger til at naa til et andet Resultat, hvis man nu endelig vil bestemme sig til at tænke over Sagen og faa handle derefter. Sagen er nemlig den, at man virkelig ikke ved, hvad Marinen er i Djeblikket. Den er ikke, hvad der staar i Loven, — det kan den ikke udføre — men den er i Virkeligheden noget helt andet, og det er ikke ganske let at finde, hvad dette andet er, thi det er ikke specialiseret. Derimod er det sikkert, at Marinen uddannes og udvikles til noget, hvis Maal vi egentlig slet ikke vide. Det er en Situation, som er i højeste Maade beklagelig for Marinen og dens Personel, og man maa dog en Gang, naar Forhandlingen bliver tagen op, se at faa en Forstaaelse af Situationen, hvortil jeg haaber at have bidraget lidt. Spøntererne maa dog være saa meget oppe, at man maa sige sig selv: Enten—eller, og vi maa dog en Gang faa noget at vide om, hvad Marinen skal være, saa at vi kunne arbejde frem mod Maalet og sætte alle Kræfter ind derpaa. Vi maa vide, om det Maal, vi skulle naa, er det militære eller det civile. Jeg vil nemlig minde om, at Marinen som saadan virkelig ikke udelukkende er en militær For-